

EESTI POLITSEILEHT

ADMINISTRATIIV-ÕIGUSLINE AEGKIRI

Nr. 42 (252)

18. oktoobril 1926 a.

VI. aastakäik

Ilmub üks kord nädalas — igal laupäeval.
 Tellimise hind: aastas Mk. 1000.—
 poolaastas „ 500.—
 veerandaastas „ 250.—
 Siseministeeriumile alluvatele asutustele ja nende ametnikkudele on tellimise hind:
 aastas Mk. 800.—
 poolaastas „ 400.—
 veerandaastas „ 200.—
 Üksik number maksab Mk. 25.—
 Tellimised — järgmise kuu esimesest päevast.

Avatud k. 1/29—1/23. Toimetaja kõnetunnid k. 12—1
 Toimetus ja kontor: Tallinn, Toompea lossis, Tel. 7-24
 Kuulutuste hinnad:
 1/1 lehek. Mk. 4000.— || 1/4 lehek. Mk. 1000.—
 1/2 „ „ 2000.— || 1/8 „ „ 500.—
 1/3 „ „ 1350.— || 1/16 „ „ 250.—
 Tunnistuste kaotuste kuulutused Mk. 100.—
 Lehe eesküljel 75% o, tekstis 100% o kallim.
 Adressi muutmine 30 mk.
 Adress kirjade jaoks: Tallinn, Postkast nr. 338.
 Jooksev arve Eesti panga Tallinna osak. nr. 543.

Sisu: 1) E. Mets, Isikutunnistused ja kodakondsuse seadus. 2) Korjandusest politseiametnikkude abiandmise kapitali heaks. 3) Meie aja politseiasutused Egiptuses. 4) Dr. H. Schneickert. Kirjavõrdlemise meetodist. 5) Konstaabel H. Sikk. 6) Ametliik osa. 7) Kuulutused.

Isikutunnistused ja kodakondsuse seadus.

E. Mets.

Politseikooli direktor.

Ajutine määrus isikutunnistuste kohta („R. T.“ nr. 25 — 1923. a.) näeb ette, et isikutunnistused antakse igale Vabariigi kodanikule, kes on saanud 15 a. vanaks. Lapsed alla 15 a. märgitakse vanemate isikutunnistusele. Neile võib vanemate või eestkostjate palvel anda ka eraldi isikutunnistus („R. T.“ nr. 47 — 1926. a.).

Tähendab, igakord, kui antakse välja isikutunnistus, tuleb selgusele jõuda, kas tunnistuse paluja on Eesti Vabariigi kodanik või mitte, millest oleneb viimase õigus isikutunnistuse saamiseks; isikutunnistuse andmisega fikseeritakse juba isiku kuuluvus Eesti kodakondsusse. Sellepärast arvan, ei ole üleliigne peatuda kodakondsuse seaduse juures („R. T.“ nr. 136 — 1922. a.) ja selgitada neid

aluseid, mille põhjal loetakse üht või teist isikut Eesti kodanikuks.

Loomulik on, et isikutunnistuse andmisel on vajalik nõuda dokumenti, millest võime kõigepealt järeldada, kas paluja kuulub Eesti kodakondsusse või mitte, ja tunnistuseandjal olgu selge, missugust dokumenti nõuda teataval juhtumisel. Allpool tahan selgitada neid juhtumisi.

1) Isikutunnistust soovib laps, kelle vanemad E. V. kodanikud. Kodakondsuse seaduse § 2. p. 3. loeb Eesti kodanikuks lapsi, kes sündinud Eesti Vabariigi territooriumil või väljaspool, nende isa Eesti kodakondsuses olemise ajal. Täheandab, sel korral tuleb nõuda sünnitunnistus (v. „R. T.“ nr. 22 — 1926. a.) ja isa isiku-

tunnistus. Üks tõendab, kelle laps on paluja ja teine tema isa kuuluvust Eesti kodakondsusse. Juhtumisel, kui laps on alla 15 aastat vana, siis tuleb nõuda veel vanemate või eestkostjate tõendust või allkirja, kui ta soovib eraldi isikutunnistust saada.

2) Isikutunnistust soovib laps, kes sündinud väljaspool abielu. Sel juhtumisel otsustatakse kodakondsust ema järele (kodakondsuse s. § 2. p. 4.), kuigi isa on teada ja ta on väljamaa kodanik. Tähendab, tuleb nõuda ema isikutunnistus ja sünnitunnistus („R. T.” nr. 22 — 1926) ehk ristimistunnistus.

3) Isikutunnistust soovitakse leitud lapsele. Siin on maksev nõndanimeetatud territoriaalne printsiip. Kodakondsuse seadus § 2. p. 8 loeb Eesti kodanikuks Eesti Vabariigi piirides leitud lapsi, kui vastupidist pole tõendatud. Sel korral tuleb nõuda sünnitunnistus ja tarvilisel korral ära kiri politsei protokollist (v. Perekonnaseisu seadus §§ 32 ja 33 — „R. T.” nr. 191/192 — 1925. a.).

4) Isikutunnistust soovitakse kasulapsele. Kodakondsuse seaduse § 2. p. 6. järele loetakse Eesti kodanikkudeks Eesti kodaniku poolt seaduslikus korras adopteeritud ja legitimeeritud lapsed. Siin ei saa lugeda kasulapseks igat last, keda kasuvanemad on kasvatanud ja keda kasulapseks peavad, vaid neid, kes kohtu poolt seaduslikus korras lapsendatud. Adopteerimine sünnib rahukogu kaudu, kasuvanemad esinevad palvega rahukogule, kui soovivad lapsendada (oma lapseks tunnustada) neile võõrast last. Legitimeerimiseks nimetatakse, kui lihane isa ja ema paluvad peale abiellumist rahukogu lapsendada oma väljaspool abielu (enne abiellumist) sündinud last. Neil juhtumistel on tarvilik nõuda sünnitunnistus, rahukogu otsus adopteerimise või legitimeerimise kohta ja kasuisa isikutunnistus.

5) Isikutunnistust palub endine väljamaa naiskodanik, kes abiellunud Eesti kodanikuga. Kodakondsuse seaduse § 2. p. 5. järele loetakse Eesti kodanikuks Eesti meeskodaniku naine ja lesk. Tähendab, abiellumisega muutub endine väljamaa naiskodanik eo ipso Eesti kodanikuks, ilma et vaja oleks tunnustada Eesti kodanikuks vastavate võimude poolt. Sel juhtumisel

on tarvilik nõuda abielutunnistus (v. „R. T.” nr. 22 — 1926. a.) ja mehe isikutunnistus.

6) Isikutunnistust palub endine Eesti naiskodanik, kes abiellunud väljamaalasega. Kodakondsuse seaduse § 19. p. 1. järele loetakse Eesti naiskodanik, kui ta abiellub väljamaalasega, Eesti kodakondsusest vabastatuks. Ta võib aga Eesti kodanikuks jääda, kui avaldab selleks soovi, 2 nädala jooksul abielu sõlmimise päevast arvates, Vabariigi piirides olles maakonnavalitsuse esimehele või linnapeale, väljamaal viibides aga lähemale Eesti Vabariigi ametlikule konsulile või diplomaatilisele esitajale või siseministrile. Sel juhtumisel on tarvis nõuda abielutunnistus ja kodakondsuse tunnistus, missuguseid annavad eelnimetatud ametvõimud.

7) Isikutunnistust palub omale ja lastele endine Eesti naiskodanik, kes abiellunud väljamaalasega, ja kelle abielu Eestis tühistatud. Tähendab, sarnasel juhtumisel loetakse endine naiskodanik eo ipso uuesti Eesti kodanikuks, ilma et temal oleks vaja kodakondsuse tunnistust eelmises punktis tähendatud korras muretseda (Kodakondsuse s. § 2. p. 9.). Siin ei tohi vahetada abielu lahutamise ega leseks jäämise juhtumist; neil kordadel jääb see naiskodanik ikkagi väljamaalaseks; kodakondsuse saab ta tagasi abielu tühistamisel Eestis sellekohase kohtuotsuse põhjal (kui abielu ei olnud seaduslik, näiteks, kahenaisepidamine jne.). Ka lapsed sellest abielust omavad ühes emaga Eesti kodakondsuse. Sel juhtumisel peab nõudma kohtuotsuse abielu tühistamise kohta ja sünnitunnistuse laste kohta. Nimi tähendatakse uuele isikutunnistusele kohtuotsuse järele (kas käesolev või neitsipõlve nimi).

8) Isikutunnistust palub isik, kes Eesti kodakondsusse opteerunud. Kodakondsuse seaduse § 2. p. 2. loeb Eesti kodanikuks isikuid, kes rahvusvahelise lepingu põhjal tunnustatud Eesti kodanikuks. See tähendab, kui sõja tagajärjel või vastava lepingu põhjal osa riigi maa-alast antakse teisele riigile või ümberpöörduvalt. Sarnasel korral antakse sellel territooriumil asuvate elanikkudele võimalus valida, kas jääda endise riigi kodanikuks või riigi kodanikuks, kuhu liideti maa-ala. Neil

kordadel tuleb nõuda sellekohases lepingus kindlaksmääratud opteerimise (kodanikuks tunnustamise) tunnistus, arvilisel korral ka sünnitunnistus.

9) Isikutunnistust soovib isik, kes Eesti kodanikuks võetud naturalisatsiooni korras. See kord on nähtud ette kodakondsuse seaduse §§ 7—14. Ühes vanematega loetakse Eesti kodanikkudeks ka nende lapsed kuni 18 a. vanaduseni, välja arvatud mehelolijad ja mehelolnud tütreid, kelle kodakondsust loetakse nende meeste järele. Selle korra alla kuuluvad ka juhtumised: a) kui Eesti naiskodanik on abiellunud väljamaalasega ja leseks jäänud või abielu lahutatud, siis võib ta Eesti kodanikuks tagasi astuda; b) kui Eesti kodanikuks soovivad tagasi astuda endised Eesti kodanikud. Mõlemil kordadel võivad nad esineda soovialadusega maakonnavalitsuse esimehele, linnapeale, siseministrile, Eesti ametlikule konsulile või diplomaatilisele esitajale. Loetletud juhtumistel tuleb nõuda kodakondsuse tunnistus sise-

ministeeriumilt või teistelt nimetatud ametvõimudelt.

10) Isikutunnistust soovib isik, kes Eesti kodakondsusest lahkunud. Kodakondsuse seaduse § 21. ütleb, et siseministri otsus kodakondsusest vabastamise kohta kaotab maksvuse, kui isik on elanud Eestis edasi üks aasta, arvates kodakondsusest vabastamise päevast. Kord isikutunnistuste asjus nende isikute suhtes on niisugune, et kodakondsusest lahkumisel võetakse ära isikult Eesti Vabariigi isikutunnistus ja ta saab selle riigi passi, missuguse riigi kodanikuks ta astus. On ta aga aastaks ajaks Eesti Vabariigi piiridesse elama jäänud, muutub ta jällegi automaatselt Eesti kodanikuks. Sel juhtumisel tuleb nõuda isikult tema senine pass ja tõendus selle kohta, et ta Eesti kodakondsusest on vabastatud ning et ta üks aasta peale vabastamise otsust on Eestis elanud.

Ülaltoodud olen püüdnud selgitada kõiki võimalikke juhtumisi, mis võivad tulla ette isikutunnistuse andmisel ühendes kodakondsuse seadusega.

Korjandusest politseiametnikkude abiandmise kapitali heaks.

Hiljuti vilksatas läbi ühes kohalises ajalehes teade, et Tallinna linnapea abi on otsustanud pöörduda politseiosakonna poole järelepärimisega, miks on lubatud politseiametnikkudele korjandust toimetada ilma linnavalitsuse nõusolekuta, ja teiseks, otsustati nõuda korjanduse ärakeelamist, sest ei sobivat asjaolu, et politseiametnik paneb toime enesele korjanduse.

See küsimus on tähtis meile kahest seisukohast: õiguslisest ja eetilisest.

Kõige pealt on huvitav asjaolu, et Tallinna linna omavalitsus loeb oma kompetentsi korjanduste lubade andmisel nõusoleku avaldamise. Minu teada, ei ole vastavais määrusis sellest nõusoleku avaldamisest küll juttugi. Korjanduse luba annab välja siseministeerium („R. T.“ nr. 4 ja 30/31 — 1919. a.). Sellejuures on võetud põhimõtteks, et korjanduse lube antakse ainult seltsidele ja heategevaks või kultuuriliseks otstarbeks. Ühtlasi on tarvitusele võetud kord, et suuremalt jaolt küsitakse järele kohalistelt omavalitsuselt, kus selts või ühing asub, kas nende

arvates oleks soovitav seltsile korjanduse luba anda, sest omavalitsus on kohtadel seltsi elu ja nõuetega rohkem tuttav. See kord on maksev ainult politseiosakonna sisemises asjaajamises ja otstarbekohasuse põhimõtte pärast, aga mitte avalik-õiguslik, mille alusel omavalitsused oma nõusoleku andmist võiksid oma õiguseks pidada. Sugugi pole tarvis omavalitsuse nõusolekut küsida ja nõusoleku avaldamise keeld ei takista politseiosakonda korjanduse luba väljaandmast. Sellepärast on Tallinna linnapea abi arvamine, nagu ei oleks ilma tema nõusolekuta loa väljaandmine seaduspärane, täiesti alusetu.

Enam võiks vaielda asja eetilise külje üle, kas on üldse soovitav politseiametnikkudel korjandusi toime panna? Nähtavasti on siin arvamine tekkinud, et käesolev korjandus läheb kuidagi korjaja isiklikuks kasuks ja teiseks, et politseinik-korjaja, kui riigivõimu teostaja, võiks annetaja peale teatud survet avaldada.

Mis on siis korjanduse otstarve? Nagu teada, on politseiametnikkude abiandmise kapitali otstarve: a) toetada politseiamet-

nikke ja nende perekondi ametikohuste täitmisel juhtunud vigastuste, õnnetuste ja surma puhul rahalise toetuse või mõne muu abi näol; b) rahalise autasu andmine iseäraliste teenete või oskuse ilmutamisel või ka hoolsuse eest teenistuses.

Senini ei ole, minu teada, kellelegi autasu makstud, vaid tarvitada olnud summad on kasutatud toetuse andmiseks haavamiste, vigastuste ja surma puhul, kui ametnik on vigastuste tõttu raskesse seisukorda sattunud.

Nii on selge, et otstarve on puht heategeline ja kapital, kui niisugune on tarvilik, sest riik ei anna igakordset toetust või annab vähesel määral või hilja, kuna ametnik võib vahepeal raskesse seisukorda sattuda.

Kapital asutati peale rajooniülem Tuhermi langemist mõrtsuka käe läbi ametkohuste täitmisel 1922. aastal (vaata politseiametnikkude ja teenijate abiandmise kapitali määrus 3. jaan. 1923. a. nr. 6453/83003²²). Kapitali põhikiri või määrus näeb otsekohe ette, et kapitali suurendamiseks võib komitee korraldada kohalisi või üleriiklisi korjandusi. Kapitali valitseb ja käsutab sellekohane komitee, nagu seda ühingutes teeb juhatus.

Mõni võiks arvata, et siis võiks iga ametkond omale sarnaseid abiandmise komiteesid luua ja korjandusi korraldada? Ja miks mitte! Kuid kõige peale vaatamata peaks politseiametkond selles mõttes erilisel, enam-vähem eesõigustatud seisukohal asuma. Igale ühele on vist selge, ilma et pikemalt oleks vaja selgitada, et politsei peatulesandeks on kodanikkude julgeoleku eest hoolitsemine, ja selle ülesande täitmine on röövinud õige paljudel politseinikkudel elu ja tervise. Kas on siis politsei elu ja tervis odavam ja halvem, kui teistel kodanikkudel, pealegi kannatab ta tihti mitte oma huvi pärast, vaid kodanikkude huvide kaitsmisel. Kujukaks näiteks olgu toodud 1924. aasta 1. detsembri sündmused. Vist on ununenud juba need ärevad päevad, kus enamus kodanikkudest usaldas oma isikliku ja varanduse julgeoleku politsei hooleks. Iga aasta on langenud politseinikke kas kuritegijate jälgimisel või muudel juhtumistel; paljudest on vigastusi saanud või oma tervise kaotanud ja harilikult ei kostagi need juhtumised kodanikkude kõrvu. Neile ei ole tänugi avaldatud, muust veel kõnelemata! Kuidas tasuda siis politseiniku teenet, kui ta avaliku huvi kaitsel on sattu-

nud raskesse seisukorda. Olgu need vähesed margad, mida suudab anda abiandmise kapital, väikeseks materjaalseks ja moraalseks toetuseks, tänutäheks ülesnäidatud teo eest. Kuid need margad ei kasva puu otsas, neid tuleb koguda ja kogutakse ametnikkude eneste keskelt ja kui sellest ei jätku, siis pöördutakse kaaskodanikkude poole. Viimast abinõu on kasutatud senini väga tagasihoidlikult. Minu teada on kapitali asutamise ajast käesolev korjandus teine, s. o. 4 aasta jooksul.

Teiseks, võiks arusaamatusi tekitada, vähemalt võis nimetatud artikli sisust järeldada, korjanduse eetilise külg, et politseinikud korjandust toime panevad. Senini ei ole, minu teada, arusaamatusi küll olnud ja iga arusaaja kodanik on heameelega annetanud jõudu mööda. Või arvatakse, et politseil ei ole ametniku ja kodaniku õigusi, et politsei pere on väljaspool, õieti allpool seda mõistet ja õigust. Niisama võiksid mõned arvata, et politsei saab riigilt isegi abi, mis abi tema veel vajab. Sarnane mõtlemise viis oleks küll liig valus, koguni haavav, sest kellelki ei saa võtta kodaniku õigusi.

Ometigi on meil olemas teisigi sarnaseid abiandmise kapitale, näiteks, kindral Laidoneri nimeline abiandmise kapital, mis korraldab järjekindlalt iga aasta üleriiklisi korjandusi. Ja kas keegi on väelunud tähendatud kapitali sihi ja otstarbe üle või ka selle üle, et kapitali heaks korraldatud korjandused ei ole soovitatavad! Needsamad invaliidid, kes abiandmise kapitalist toetust saavad, saavad ka riigilt pensioni! Kuid ometigi on loodud erikapital erilise toetuse andmiseks invaliididele.

Tuleb nüüd küsida, mis vahe on invaliidi vahel, kes vabadussõjas tervise kaotanud, ja politseiniku vahel, kes kodaniku julgeoleku kaitseks on ohverdanud tervise. Mõlemad kannatavad tervislikult ja materjaalselt ühte viisi, mõlemad on kaotanud tervise üldsuse kasuks. Kuid ühele, politseinikule ei taheta jätta kodaniku õigusi, teda peetakse halvaks, otstarvet peetakse ebaesteetiliseks. Tõesti valus ja kibe tunne asub rinda seda mõteldes, eriti aga kui ootad häiret, mis sind öösel rahulisest unest äratab. Ja siis omad sa küll inimõiguse, õieti öelda, kohustuse, kuid häire ja hädaohu möödumisel kaob see jälle.

Väga kahju, et niiviisi vaatab asja peale,

vähemalt võib seda järeldada ajalehe teadetest, üks vastutaval kohal asuv isik, kes väga palju just politsei abi vajab! Olen aga kindlas veendumuses, et rahva arvamine on enamuses teistsugune. Seda on tõendanud just erilisel soe vastutulek kodanikkude poolt kapitali asutamisel, veel enam aga korjandusel 1. detsembril lan-

genud politseinikkude perekondade heaks! Loodan, et ka käesoleval juhtumisel kodanikud ei keeldu toetamast neid, kes kodanikkude julgeoleku eest on valvel! Loodan, et kodanikkudel on politseiniku mõiste ja väärtuse hindamisel teistsugune mõõdupuu!

Politseinik.

Berliini politseikonverentsi ja kongressi pidulik avamine 27. IX. 1926 a. Saksa siseministri Dr. Külz'i poolt Saksamaa end. „Herrenhaus'i“ ruumides!

1. Kongressi esimees – Viini politseipresident Schober. 2. Politseidirektor Reiman. 3. Admin. osak. abidir. Angelus. Üleval Eesti esitajate kohal Eesti ja Läti riigilipud.

Meie aja politseiasutused Egiptuses.

M. Schair Bey.

(1926. a. Berliini politseikongressil peetud referaadi järele.)

Sõna Egiptus on küll enam või vähem kõigile eurooplastele ühenduses ettekujutusega Aafrikast, kõrvest, beduiinidest, suuremeelsetest ehk ka mittersuuremeel-

setest röövlitest, ja teistest metsikutest fanaatilistest rahvastest; igatahes ei kujutata harilikult selle all ette kultuurilist maad moodsate sisseseadetega ja riikliste ning

eraasutustega. Selle asjaolu tõttu on siis ka arusaadav, et need inimesed, kes tahavad või kes peavad Egiptusse reisima — „tuhande ja ühe öö“ maale — teada soovivad, kuidas on Egiptuses lugu isiku ja varanduse kaitsega, mis kujutab enesest Egiptuse politsei. Viimase organiseerimine võib aga ühtlasi iseloomustada üldse riigiasutusi Egiptuses.

Minul on hea meel, et mul võimalus avaneb kirjeldada kokkuvõetult Egiptuse politseid, mis omalt poolt loodetavasti kaasa aitab sellele, et hakatakse õiglaselt hindama noort Egiptuse riiki ja nende noorte tegelaste tööd, kes väsimatult ihu ja hingega tööl on, et seada oma isamaad meie aja kultuurriikidega ühe kõrgusele, et luua moodsat kultuurriiki, see aitaks vast ehk kõige paremini uuesti ellu kutsuda vana kultuuri, meele tuletada Egiptuse hiilgavat minevikku ning ajalugu.

Meie oleme praegu veel õige noor rahvas ja ei ole veel nii kaugele jõudnud, et saaksime end võrrelda Euroopa riikidega, kuid siiski võime meie täie õigusega uhked olla nende tagajärgede peale, mis meie oleme saavutanud tänu tõsisemale mitmeaastasele tööle. Võib olla tekitab üldist imestust see asjaolu, et meil praegu on juba olemas täitsa moodsad politseiasutused. Nii hästi väikeste külade kui ka suurte linnade kohalikud politseiasutused võivad praegu keskohta teateid saata telegraafi või telefoni teel, kui on tegemist raskema kuriteoga, rahunustega, tulekahjudega jne. Politsei käsutada on tarvilisel määral kiired transport- ja liikumisinõud, nagu näiteks, hobused, jalgrattad, mootorrattad ning autod. Juba mõni minut peale vastava teadaande kättesaamist on politseikomissaril (n. nim. maa-mour'il) ehk tema asetäitjal võimalik kohale jõuda, et alata kuriteo uurimist moodstate, teaduslike abinõude abil. Kõik kuriteopaigal leiduvad jäljed ja samuti ka näpujäljed fikseeritakse hoolega, et neid edaspidi kuriteo selgitamisel ära kasutada. Peale päevapildistamise töökoja ot-simisosakonnas on siseministeeriumi juures olemas tehniline osakond, mis on varustatud heade päevapildistamise aparatuuridega, milliste abil tehakse tarvilikka ülesvõtteid. Kõige enam on tegemist muidugi kuriteo toimepanemise paiga, jälgede, tundmatute laipade, tagaotsitavate isikute, võltsitud dokumentide ja tähtsate asitõenduste päevapildistamisega.

Kõigi moodstate abinõude ja meie aja

nõuetele vastava organisatsiooni peale vaatamata kannatab Egiptuse politsei ühe tähtsa puuduse all, mis aga loodetavasti varsti kõrvaldatakse. Egiptuses nimelt pole olemas iseseisvat, erilist kriminaalpolitseid, vaid mundrikandja politsei peab kõik töö ära tegema, kõikide politseilikkide ülesandeid täitma, kõigi eest hoolt kandma: teiste sõnadega, peab mundrikandja politsei hoolitsema ühelt poolt avaliku korra ja julgeoleku eest (postil seisma, liikumist reguleerima jne.) ja teiselt poolt kriminaalkuritegude uurimist ja jälgimist oma peale võtma. Niisugune laialdane ja mitmekesine töö tähendab mõistagi politseile ülekoormatust, mis omalt poolt endaga kaasa toob nähtuse, et üksikudele sündmustele ei suudeta pühendada tarvilikku aega ja et ühe või teise juhtumise korral tekivad arusaamatused, vastolud ja arvamide lahkiminekud politsei ja prokuratuuri vahel selle kohta, kas on oieti talitatud nuhtlusseaduse määruste järele ja missugune nuhtlusseaduse paragrahv tuleks või oleks tulnud arvesse võtta. Statistilistel põhjustel on politsei mõnikord huvitatud sellest, et kuritegu saaks kvalifitseeritud kui üleastumine, määruste vastu eksimine jne.; seda tehakse selleks, et politseile ei saaks ette heita valve puudust ja kohuste mittetäitmist.

Et ülaltähendatud puudust kõrvaldada, asutati läinud aastal iga politseijaoskonna juure eriline büroo, mille töö ainuüksi selles seisab, et raskemaid kuritegusid selgitada, uurida ja nende toimepanijaid tabada. Igas sarnases büroos töötavad: üks politseiohvitser ja mitu ametnikku, kelle kasutada on tarvilikud materjalid ja tehnilised abinõud.

Politseiametnikke koolitatakse Kairo politseikoolis, kus on olemas kaks osakonda: üks ohvitseridele ja teine allohvitseridele. Viimane osakond seati sisse alles kahe aasta eest. Sellesse osakonda astuda soovijailt nõutakse algkooli haridust. Politseiohvitseride osakonna peale vaadatakse kui kõrgema õppeasutuse peale, mispärast sinna ka võetakse vastu ainult need isikud, kes on lõpetanud gümnaasiumi täieliku kursuse. Õppimine koolis kestab kolm aastat. Peale kohalist ja sõjaväelist õppust võetakse koolis teoreetiliselt kõik läbi, mis puutub kriminaalõiguse, kriminaalprotsessi, administratiivõiguse, kohtulik-arstiteaduse, lahutus-teaduse, kriminaalõiguse sõna kitsamas mõt-

tes jne. Peale selle kuulub politseikooli programmi araabia, inglise ja prantsuse keeled.

Politseikadettide teenistuskäik, kes kooli lõpetavad, on normaalses oludes järgmine. Peale kooli lõpetamist ülendatakse politseikadett politseileitnandiks, aastane palk on 144 Egiptuse naela (ümmarguselt 270 000 Eesti marka). Selle juures aga ei määrata noort ohvitseri veel kindlale kohale, tema teenistus on provisooriline ühe aasta vältel. Kui politseileitnant on ühe aasta jooksul peale kooli lõpetamist korralikult oma kohuseid täitnud, määratakse tema juba kohale ja ülendatakse peale kolmeaastalist korralikku teenistust politseiüleleitnandiks aastapalgaga 180 Egiptuse naela. Peale viie- kuni kuueaastalist teenistust ülendatakse teda politsei-pealikuks aastapalgaga 250 Egipt. naela. Ärariippvalt ohvitseri võimetest ning arvesse võttes vakantside kohti ja teenistuse vanusust, võib politseipealikust saada ülempresident ehk kuberner.

Kui nüüd lähemalt vaadelda politseiorganisatsiooni Egiptuses, siis peab tähendama järgmist. Egiptuse politsei alub, nagu see praegu kõikides kultuurriikides on läbi viidud, siseministeeriumile, otsekohe allub tema avaliku julgeoleku kindraldirektorile. Julgeoleku osakond jaguneb mitmesse direksiooni; iga direksiooni eesotsas seisab direktor, kelle ülesanne on vastava eriala juhtimine. Direksioonid on järgmised:

A. Sekretariaat ja koosseisu osakond, mille ülesanded selguvad juba osakonna nimetusest.

B. Kriminaalosakond, mille ülesandeks on ettekanded kriminaal alal, kriminaalkuritegude statistika ja jälgimise korraldamine.

C. Otsimise osakond. Selles osakonnas valmistatakse näpujälgede kaartisid (ka näpuiälgede võtmine sünnib siin), siin peetakse üldine kuritegude registratuur, siin leidub kuritegijate päevapiltide kogu ja kuritegijate kartoteek. Otsimise osakond, millesse kuuluvad 120 ametnikku, jaguneb kahte ossa: kriminaaljaoskond ja tööjaoskond. Esimesse jaoskonda tuleb iga päev ümmarguselt 300 järelepärimist prokuratuuride poolt kõikisuguste kuritegijate ja kriminaalkuritegudes süüdistatud isikute kohta. Tööjaoskonda tulevad samuti keskmiselt 300 järelepärimist päevas isikute kohta, kes tahavad kutseritena, kelneritena, pakikandjatena

teenijatena jne. teenistusse astuda. Asi seisab nimelt selles, et maksvate seaduste järele Egiptuses karistatud isikud ei tohi teatavatel kohtadel teenida. Peale selle jõuab iga päev otsimisosa-konda keskmiselt 100 teadaannet hulguste, kerjuste ja kõikisuguste kahtlaste isikute kohta. Selles osakonnas on ka päevapildistamise töökoda automaatliste aparaatidega, suurendamise aparaatidega jne. Otsimiseosakonna tähtsaim ülesanne aga seisab muidugi jalajälgede kindlakstegemises ja võrdlemises, näpujälgede fikseerimises ja võrdlemises jne. Paljudel juhtumistel on see otsimiseosakonna töö annud suuri ja tähtsaid tagajärgi.

D. Tööstuse osakonna (politseidireksiooni) ülesandeks on ühes tehnilise osakonnaga kontrolli teostada lokaalide ja võõrastemajade üle, luba anda sõjariistadega kauplemiseks ja sõjariistade kandmiseks, samuti luba anda ettevõtete ehitamiseks, mis võivad oma iseloomu poolest kahjulikud olla tervishoidlises mõttes ehk mõnes muus mõttes hädaohtlikuks muutuda. Luba antakse viimastel juhtumistel direksiooni poolt iga üksiku ettevõtte jaoks eraldi peale hoolsa plaanide jne. kontroleerimise.

E. Üldise osakonna — politseidireksiooni ülesandeks on politseiametnike ümberpaigutamiste, varustamise, distsiplinaarkaristuste jne. küsimuste korraldamine, samuti ka n. nim. öövahtide (sandarmid ehk külapolitsei) sõjaväelise kasvatuse eest hoolitsemine. Sellele direksioonile allub ka kõrvepolitsei, mis koosneb viiestsajast meest, ainult Sudani kordnikkudest ja beduiinidest, kes kaamelite seljas kõrves patrullivad ja politseiteenistust peavad.

F. Passiosakond. Selle osakonna ülesanne seisab välismaalaste kontrollis. Osakonna kompetentsi kuulub kontroll välismaalaste üle, kes soovivad Egiptuses sõita, samuti ka kontroll mitte-soovitavate, Egiptuses viibivate välismaalaste üle, keda tarbekorral välja saadetakse. Siia tulevad kokku kõik teated ja andmed konsulaatide ja kohalikkude politseivõimude poolt.

Administratiivselt on Egiptus oma 14 miljoni kodanikuga jaotatud 14 provintsi ja 5 linna. Politsei koosseis on: 700 ohvitseri, 300 konstaablit ja 14.000 kordnikku. Peale selle on veel olemas maa-või külapolitsei, mis koosneb 175 ohvitserist ja üle 60.000 alamast ametnikust

ja mille ülesandeks on külade ja põldude kaitse. Pealinnas — Kairos —, kus elab üle miljoni inimese, on politsei koosseis: 180 ohvitseri, 125 konstaablit ja 4000 kordnikku.

Politseijuhiks provintsidel on ülem-president (Mudir) ja linnades kuberner (Mohafiz). Need on juba tsiviilametnikud. Muidu kannavad kõik politseinikud mundrit. Vahe linna- ja maapolitssi vahel seisab selles, et kuberner linnades ei saa oma tähtsust tähelepanu pöörata ainult avaliku julgeoleku küsimusele, mis pärast ka see ülesanne lasub vastaval komandandil. Mudir'i peaülesanne seisab just hoolitsemises avaliku julgeoleku ja korra eest. Provintsid on samuti nagu linnadki jaotatud vastavalt nende suurusele jaoskondadesse, milliste eesotsas seisab komissar (Maamour). Komissarile alluvad omalt poolt kõik politsei ohvitserid, allohvitserid, kordnikud ja külaöövahid. Kairo on jaotatud 13. Aleksandria 8, Port Said 4 jaoskonda. Provintsid on samuti, nagu juba tähendatud, jaotatud jaoskondadesse (Markaz). Suurimas provintsis — Gharbias — on 11 jaoskonda, kõige väiksemas — Beni-Suefis — 3 jaoskonda. Suurtes linnades ühendatakse kolm või neli jaoskonda suuremaks üksuseks. Niisuguse üksuse eesotsas seisab kõrgem politseiametnik, kellele abideks antakse mitu inspektorit. Harilikult allub niisugusele kõrgemale politseiametnikule kolm ehk neli inspektorit.

Liikumise korra alalhoidmiseks on tänavateenistus eriliselt organiseeritud. Iga kordnik seisab neli tundi postil ja on siis neli tundi vaba. Kordniku ülesandeks on õnnetutest juhtumistest, liikumise määruste vastu eksimistest, kuritegude toimepanemisest jne. otsekohe teatada vastavale asutusele.

Mis puutub tuletõrjesse, siis võiks sellest kõnelda ainult paar sõna. Kairo

tuletõrje osakond koosneb kaheksast ohvitserist ja umbes 140 teenijast. See tuletõrje osakond on eeskujulik organisatsioon, liikumise kiiruse ja töö täpsuse suhtes ja teda võib igapidi julgelt võrrelda teiste maailma suurlinnade tuletõrje organisatsioonidega.

Üks sisseseade püsib aga praegu veel Egiptuses, mis tunduvalt raskendab politsei ülesandeid: n. nimetatud kapitalisiooni õigus, mis mõnel riigil Egiptuses olemas. Sõlmitud lepingute määruste järele on läbiotsimine vastava riigi kodaniku juures seotud suurte raskustega, samuti tema arresterimine ja toimetamine eeluurimise vangimajja, sest kõik see võib varemalt sõlmitud konventsioonide tõttu sündida ainult vastava konsuli nõusolekul. Konsul saadab niisugustel juhtumistel oma asemiku, kes peab ülekuulamise juures viibima ja kelle kätte toimetatakse peale eeluurimise lõpetamist niihästi süüaluse kui ka tema süü kohta käiv süüdistusmaterjal. Süüaluse üle mõistab siis juba kohut n. nim. konsulaarkohus. Mõnel juhtumisel ei saa politsei midagi teha. Et sarnaste vormalsuste täitmise tõttu asja selgitamine hoopis keeruliseks ja mõnikord üldse võimatuks muutub, kui süüalusel läheb korda põgeneda, on selge. Niisuguse olukorra tagajärg on kahjuks see, et teatavad ollused sarnast eriseisukorda ja eesõigustatud seisukorda laialdaselt kasutavad. Siia kuuluvad, näiteks, eksimised kuritegude seaduse vastu, kusjuures kahtlase minevikuga välismaalased kas ise töötavad ehk oma nimega kaitsevad kohalikke kuritegijaid. Väga palju tuleb ette ka naistega kauplemise juhtumisi. Loodetavasti aga paraneb ka selles mõttes peatselt praegune olukord, mis tuleb tunnustada ebanormaalseks ja mitte soovivatavaks.

Kirjavõrdlemise meetodist.

Dr. jur. Hans Schneickert, Berliinis.

Praegu võistlevad oma olemasolu tunnustamise pärast kaks meetodit: psüko-loogiline ja matemaatiline. Olgu tähendatud, et kirjavõrdlemise meetodi küsimus on palju keerulisem, kui seda üldse arvatakse. On tõsiasi, et üldsuse kui ka kohtunikude poolt, veel vähem aga publiku poolt pole leidnud kirjavõrdlemise probleemid õiget lahendamist, ja isegi

asjatundjate ringkondades on selle ebakindluse ja sellest tingitud eksituste tagajärjel arvamine tekkinud, kas üldse võib veenduda käekirjateaduse ehk grafoloogia teaduslikkuses. On vastuvaidlematu tõde, et 20 aasta jooksul on käekirjateadus teinud hiiglaedusamme just vastava eelharidusega meeste uurimuste tõttu. Ja siiski ollakse veel kaugel eesmärgist, kuni saa-

vutatakse üldsuse poolt tunnustatud, teaduslik käekirjavõrdlemise meetod, nagu, näiteks, on olemas daktüloskoopiline või mõni keemiline ja arsti-loodusteadusline meetod. Enne kui küsimus — kas kirjavõrdlus tugeneb rohkem psühholoogilisel või matemaatilisel alusel — pole lahendatud, ei või asuda kõnealoleva probleemi harutamisele. Siin tuleb kirjavõrdlemise probleemi ja tema põhialuseid psühholoogilisest ja matemaatilisest küljest valgustada, et otsusele jõuda, et ainult üks kahest põhialusest võib õige olla.

Tugenedes sarnanevatele loodusteaduse meetoditele, püüab matemaatiline meetod, selle mõiste laiemas ulatuses, leida käekirjast iseloomustavaid iseäraldusi ehk tundemärke, millised suurema või vähema täpsusega juhataksid algataja kätte. Selleks otstarbeks arvestatakse või mõõdetakse ära kõik tunnusmärgid: näiteks, arvestatakse kõiki kirjatükis ettetulevaid takistusi, mõõdetakse, näiteks, kirja seisang ja kirja nurgad, siis laiuse vaherkord või pikkade ja poolpikkade või lühikeste tähtede suhtumine üksteisega või jälle kirjaridade vahed, nende korraldamine ja ääreveeru laius. Et sarnaseid suhtumisi võib arvestada ja mõõta, isegi sellekohaste vahendite abil, nagu nurgamõõtia ja tsirkel, selle vastu ei saa vaielda, sest siin on tegemist ruumi mõõtmisega. Sarnaste mõõtmiste lõputulemus võimaldab eraldada alalisi, mõõdetavaid käekirja iseäraldusi, kui selle juures tuleb subjektiivset algatust kindlaks teha.

Kas leidub aga alaliselt püsivaid kirja iseäraldusi? Mõningad pooldavad seda, kusjuures juhivad tähelepanu individuaalsele käekirja rütmile ja igas inimeses peituvale ruumitundele. Vastased jällegi eitavad seda, tuues ette, et matemaatiliselt tabavad tunnused peavad täiesti alaliselt püsima, näiteks, näpupälgede papillaarjooned, ei tule aga otsustada muutlikkude tunnuste järele nagu seda on inimese käekirja iseäraldused. Sarnased iseäraldused ei ole midagi muud, kui individuaalsed kirjutamisharjumused, mis välienduvad kõige pealt üksikute tähtede kujundamises.

Siin peituvad juba selle probleemi esimesed raskused, nimelt küsimuses, kas leidub absoluutselt püsivaid kirjatunnuseid, mida võimalik mõõta. Siis vaieldakse õige ägedalt matemaatilise kirjavõrdlemise vastaste poolt, kelle hulka ka mina

kuulun, tähendades, et valmis käekirjas võib küll väljenduda objektiivne kirjakuju kõigi mõõdetavate ulatussuhtetega, kunagi aga mitte individuaalne, s. o. kirjutaja isiklikust mõjuavaldusest ja sellest tingitud vankumistest tekkinud kirjutamiseseäraldused. Teiste sõnadega: kahe sõnakuju sarnadust võivad küll mõõtmistulemused näidata, kuid sama hästi võib ka silmaga näha nende sarnadust, kunagi aga mitte kirjutaja isikut selle läbi avalikuks teha. Näpupälgede papillaarjoontel on oma iseäraldused, mis otsekohe juhivad näpupälgede omaniku poole, kuna tema käekirja vastandina näpupälgel, seda kunagi ei võimalda, sest piiramatul määral alistub ta inimese tahtele. Kui võib käekirja muuta, moonutada, teise inimese käekirja järele teha, siis järjekult on see paremaks tõenduseks, et ma ka oma käekirja iseäraldustest püüan mööda hiilida ja selle asemel võõraid tarvitada. Ma ei saa seda aga matemaatiliselt ülesleitud tõenduse varal, nagu näpupälgel juures võib absoluutselt samasust jälgida. Ma sean üksteise kõrvale käekirja ja näpupälgel, kui kaks üksteisele vastupidist proovinäidet samasuse õpetuses, et kuidagi selgust saavutada ja seda suurt vahet nende võrdlemise ja kindlakstegemise viisi vahel valgustada.

Millisele eeldusele tugeneb kirjavõrdlemise psühholoogiline meetod? Ta tugeneb lihtsale tõsiasiale, sest kirjutamise tegevus ei ole mõni mehaaniline saavutus, nagu seda on masinatrikk või masinal kirjutamine, vaid peaaugult psühholoogiliselt tingitud avaldamisliigutus. Mil määral aga psühholoogiliselt tingitud, kui võib ka mõtlematult, peaaegu automaatselt kirjutada? Prof. dr. Prever on tähendanud oma teoses „Zur Psychologie des Schreibens“, et käekirja tekkimine on lähedas ühenduses peaauga. Teatud peaaugude haigused mõjuvad tunduvalt kirja peale, seelamal ajal võib aga haige veel väga hästi kirjutusmasinal, s. t. mehaaniliselt kirjutada. Selle peale vaatamata, et käekirja võib pealt näha automaatselt kujundada, on ta siiski psühholoogiliselt äraripnev ja alistub hingeliste mõjudele, milles võib igati igal ajal ise veenduda. Pealtnäha automaatselt kirjutatud kirjade juures avaldab tahe kõige vähemat mõju kirja kujundamisele, ja seega saame siis võltsimatu pildi tavalisest, kuid ilma

hingelise surveta tekkinud ehk otsekohe kirjutatud käekirjast.

Vastandiks sellele on — mõningate eesmärkide saavutamiseks — ükskõiksest, vägivaldse surve all kirjutatud, s. o. moonutatud käekirjad. Siin avaneb teine raskus kirjade võrdlemisel, mis väärIB alles psükoloogilist hindamist. Peale käekirja muudatuste, mis on tingitud välisest erutavusmõjust meeleolu peale, leidub veel suurel arvul juhtumisi, kus käekiri on sihilikult moonutatud. Just need juhtumised leiavad kõige sagedamini aset seal, kus nõutakse otsustavat arvamist käekirja ühtluse või mitteühtluse kohta, nimelt kriminaal juhtumistel. Kui asjatundjal on käekiri ees, mille järele ta selle kirjutaja peab kindlaks tegema, millega võib ta selgeks teha, et kiri on moonutatud või järele tehtud ja nimelt, millises ulatuses, ja kas kirjutaja oli küllalt osav, et oma käekirja moonutada?

Kriminalistlisteks otstarveteks kirjatüki valmistamine on kahtlemata psükoloogiliselt tingitud ja nähtav tahte avalduse väljendamine. Siin on enamatel juhtumistel tundmatute (anonüüm) kirjutajate suhtes kujutamisevõimele jäätud piiramatut vabadust. Ma võin küll mõningate pealiskaudsuste järele kirjamoontamise eesmärki taibata, aga ainult vähestel juhtudel võin ma kahtlemata kindlaks teha, millised kirjamärgid pole moonutatud ja seega vastavad tavalisele kirjale. Siin võib kõne alla tulla enam või vähem vilunud ja ettevaatliku asjatundja isiklik käsitamine, rääkimata aga igasugustest selgitustest kirjamõõtmise abil. Kirjamoonutamist võib psükoloogiliselt võrrelda peidumänguga, mõlemaid võib ainult ühesuguste ja ühevääriliste, tähendab psükoloogiliselt tingitud abinõudega ära tunda. Siis võib veel tähele panna sihilikult varjatud, kuid asjatundja poolt tähele pandud kirjutamisharjumusi, eksikombel variamata või moonutamata jäätud kirjutamisharjumusi või kirjavorme. Kirjamoonutamisele ja selle paljastamisele võib läheneda ainult psükoloogiliselt teel; ta hirmutab aga iga matemaatilise arvestamiskunsti katse üle. Õige meetodi järele kirjavõrdlemine on ja jääb sellenärast asjatundja isiklikuks hindamisviisiks ja ei või kunagi tugeineda kirjakirjutaja täiesti alaliselt püsivatele ja mõõtmise varal kindlakstehtavatele isearaldustele. Isegi seal, kus võib mõõta ja arvestada, nagu, näiteks, kirjanurke või

jälle ettetulevaid katkestamisi, saavutatakse ainult umbkaudset hindamist, mis aga alistub asjatundja isiklikule hindamis-tegevusele.

On veel olemas mehaaniline kirjamõõtmisviis, kuid selle läbi on tulnud ette palju eksimusi. Kohtutoimused on selleks aga liiga tõsised, et neid kahtlasi katseid kohtus taryitada.

Et asjatundja hindamistegevus kirja otsustamisel peaks seotud olema teatud põhimõtetega, nõnda, et neid igal ajal võiks teadusliselt tõsiselt võtta, on iseenesest arusaadav. Põhimõtteid tuleb laenata analoogialt ja loogikalt. Et ühed tundemärgid on suurema väärtusega, kui teised, seda võib tähele panna kriminalistlikes identsuse õpetuses. Ma teen vahet esimese ja teise järgu kirjatundemärkide vahel, kusjuures viimaseid tuleb sageli ette mitmekesistes käekirjades ja sellepärast on nad mõõduandvad ainult ühtlaste tundemärkide kogusummas, kunagi aga mitte otsustandval viisil, nagu isikuline, s. o. esimese järgu tundemärk.

Kokkuvõttes sean ma üles järgmised väited kohtuliku kirjavõrdlemise meetodi alal:

1) Käekiri ei ole mehaaniline, vaid psükoloogiliselt tingitud isikliku väljendusliigutuse saavutus.

2) Sellepärast tuleb kirjavõrdlemine psükoloogilisel põhialusel läbi viia ja ei või seda mehaaniliste abinõudega, nagu mõõtmisvahenditega, ette võtta; sellepärast tuleb matemaatilisest, kui eksiteele viivast kirjavõrdlemise meetodist loobuda.

3) Seal, kus kirjavõrdlemisel mõõtmised või arvestamised võetakse ette, ei ole neil täielist, vaid ainult umbkaudne tõendamisväärtus, nagu kõigil muudel teise järgu tundemärkidelgi, millised alistuvad asjatundja isiklikule hindamisele.

4) Esimese ja teise järgu kirjatundemärkide vahetegemine vastab loogikale ja analoogiale kriminalistlike identsuse õpetuse alal ja peab ainult teenäitajaks olema asjatundja hindamistegevusel.

5) Et kirja identifitseerimisel ei leidu ilmtingimata kindlaid äratundmise märke, siis seisab kirjaühtluse tõendamine üksikute kahtlusmärkide tõestamises, mispärast ma oma meetodi, kriminalistlike identsuse õpetuse mõttes, olen ka nimetanud kahtlusmärkide identsuse meetodiks.

Konstaabel Hans Sikk.

Raudteepolitsei Mõisaküla rajooni konstaabel Hans Tõnise p. Sikk pühitseb 24. oktoobril oma 25-aastast riigiteenistusse astumise mälestuspäeva, ühtlasi vaatab ta tagasi sel päeval oma 20-aastase tegevuse peale politsei alal.

Hans Sikk on sündinud 1. jaanuaril 1879. aastal Viljandi maakonnas, „Söödi” talu peremehe pojana. Hariduse sai Vooru valla ja Tarvastu kihelkonna koolis. Sõjaväe teenistusse astus 24. oktoobril 1901. a. ja määrati 72. jalaväe Tuula polku, kus lõpetas allohvitseride õppekomando, teenis allohvitserina kuni veebruaril lõpuni 1906. a. ja vabastati vanema allohvitserina reservi. Astus 1906. a. 9. aprillil Viljandi maakonna politsei teenistusse, kus teenis urjadnikuna Lustivere ja Kabala valdades kuni 1. märtsini 1917. a., peale revolutsiooni oli Lustivere valla- ja kohtukirjutaja abiks, ja 16. juulist samal 1917. a. valiti Lustivere valla nõukogu poolt vanemaks militsionäärriks, kus teenis miilitsas ja politseis Vene Aju-tise Valitsuse. Saksa okupatsiooni väe valitsuse ja Eesti Ajutise Valitsuse ajal kuni 16. märtsini 1919. a. Peale selle oli Vana-Põltsamaa valla kaitseliidu ülemaks ja kütirühma esimeheks, kus energiliselt seltsi elust ja seltskondlikust tegevusest osa võttis, ühtlasi kaitseliitlasi laskeharjutustel ja riviteenistuses õpetades ning ka politseilisi funktsioone täites. 1. aprillist

1922. a. lahkus Põltsamaalt ja astus raudteepolitsei teenistusse Mõisaküla rajooni ülemana, kus ka praegu teenib, täites ühtlasi ka piiripolitsei ja tolliametniku funktsioone.

Raudteepolitsei teenistuses olles on konstaabel Sikk'ile määratud kaks korda autasu, kummalgi korral 2000 marka — energilise tegevuse eest kuritegijate avalikkustegemisel, ja käsukirjaga avaldatud kiitust — eeskujuliku korra, puhtuse ja äärmiselt kiire ettekirjutuste ja vahetajade täitmise eest.

Ametlik osa.

Politseidirektori käsukirjaga 13. oktoobrist s. a. nr. 42

on Elva jaoskonna politseikomissari asjaajaja Tartumaal Konstantin Modanik vabastatud ametist omal palvel politseikooli

astumise puhul, arvates 10. oktoobrist s. a.

Raudteepolitsei komissari sekretär Herbert Kullisson on määratud omal palvel sama politsei koosseisu konstaabliks, arvates 15. oktoobrist s. a.

Väljaandja: **Siseministeeriumi administratiiv-ala kirjastus.** Vastutav toimetaja: **E. Maddison.**

Tegev toimetaja: **O. Angelus.**

K u u l u t u s e d.

Tunnustatakse maksvusetuks järgmised isikutunnistused:

P e n t, Johannes Jaani p., v. a. Alliku vallaval. 14.5.23 a. nr. 52.

V e l d e m a n n, Alma, v. a. Türi alevival. 16.12.19 a. nr. 370.

J o h a n s, August Jüri p., v. a. Alliku vallaval. 10.2.22 a. nr. 802.

E i s t, Aino, v. a. Torgu vallaval. 8.9.25 a. nr. 679/205628.

P õ l d, Karl, v.a. Loona vallaval. 29.5.23 a. nr. 90.

- Rahnel, Oskar, v. a. Pihtla vallaval. 11.4.24 a. nr. 336.
- Tiik, Jaan Mihkli p., v. a. Lümmada vallaval. 8.5.26 a. nr. 1388.
- Käsk, Helene Georgi tr., v. a. Kärja vallaval. 1920 a.
- Ool, Toomas, v. a. Kaarma-Suure vallaval. 7.1.22 a. nr. 885.
- Teern, August, v. a. Lümmada vallaval. 25.11.20 a. nr. 1102.
- Paju, Elisabet, v. a. Kaarma-Suure vallaval. 10.7.23 a. nr. 187.
- Hummal, Johann Mihkli p., v. a. Kooraste vallaval. 28.7.22 a. nr. 889.
- Schukov, Georg Aleksandri p., v. a. Valga maak. pol. ülemalt 10.12.23 a. nr. 885.
- Jefimov, Anna Hendriku tr., v. a. Valga maak. pol. ülemalt 23.7.24 a. nr. 394.
- Järveots, Paul Karli p., v. a. Valga maak. pol. ülemalt 3.4.26 a. nr. 463.
- Laos, Johan Ludvigi p., v. a. Kaagjärve vallaval.
- Kikkas, Johan Ludvigi p., v. a. Valga linna pol. ülemalt 1919 a.
- Varik, Eduard, v. a. Mustjala vallaval. 12. 1. 20 a. nr. 342.
- Mikkau, Johannes, v. a. Kuresaare jsk. pol. ülemalt 12. 10. 20 a. nr. 2556.
- Saar, Juhan, v. a. Torgu vallaval. 16. 4. 1920 a. nr. 445.
- Vilbas, Mihkel, v. a. Kärja vallaval. 1. 9. 20 a. nr. 881.
- Tedre, Amalie, v. a. Kuresaare pol. jsk. ülemalt 3. 12. 19 a. nr. 1027.
- Metsmaker, Liisa, v. a. Kärja vallaval. 28. 8. 20 a. nr. 610.
- Trautmann, Leontine, v. a. Kuresaare pol. jsk. ülemalt 22. 5. 20 a. nr. 2254.
- Maripuu, Sinaida, v. a. Abroka vallaval. 10. 9. 20 a. nr. 264.
- Pällö, Anna Elviine Tõnu t., v. a. Kunda-Malla vallaval. 30. 12. 19 a. nr. 1042.
- Suurkivi, Linda Hermine Jaani t., v. a. Tall. linna pol. 1. jsk. ülemalt 13. 3. 1920 a. nr. 8762.
- Viitov, Vilhelmine Villemi t., v. a. Mäo vallaval. 31. 5. 23 a. nr. 68.
- Bergstein, Arnold Johannese p., v. a. Veinjärve vallaval. 22. 6. 26 a. nr. 1426.
- Herde, Heinrich Aleksander Hindreku p., v. a. Veinjärve vallaval. 10. 8. 26 a. nr. 1443/27463.
- Lauren, Juuli Adami t., v. a. Esna vallaval. 27. 2. 20 a. nr. 372.
- Siiber, Hans Jakobi p., v. a. Veinjärve vallaval. 2. 1. 19 a. nr. 52.
- Plees, Helene Kustase t., v. a. Anna vallaval. 11. 3. 20 a. nr. 138.
- Riisenberg, Karl Johannese p., v. a. Veinjärve vallaval. 25. 1. 24 a. nr. 361.
- Pihelgas, Jüri Anne p., v. a. Alliku vallaval. 29. 8. 24 a. nr. 73.
- Lepp, Karl Augusti p., v. a. Kuksema vallaval. 12. 4. 20 a. nr. 389.
- Johanson, August Jakobi p., v. a. Esna vallaval. 8. 12. 22 a. nr. 1.
- Roosmann, Albert Mihkli p., v. a. Esna vallaval. 20. 9. 23 a. nr. 666.
- Pank, Aleksander Eduardi p., v. a. Võhmuta vallaval. 10. 1. 25 a. nr. 11.
- Steinpill, Anna Jüri t., v. a. Paide linna pol. ülemalt 17. 3. 20 a. nr. 1839.
- Roosmann, Mihkel Juhani p., v. a. Esna vallaval. 20. 9. 23 a. nr. 665.
- Roosmann, Lilly Hansu t., v. a. Kuksema vallaval. 14. 12. 19 a. nr. 401.
- Jäetma, Aleksander Tooma p., v. a. Kuksema vallaval. 17. 1. 20 a. nr. 159.
- Tepp, Priidik Karli p., v. a. Vao vallaval. 18. 3. 20 a. nr. 739.
- Kala, Katariina Hansu t., v. a. Kuksema vallaval. 21. 12. 19 a. nr. 288.
- Leppikson, August Tõnise p., v. a. Hageri vallaval. 20. 11. 25 a. nr. 220.
- Adams, Magdaleena Jaani t., v. a. Anna vallaval. 27. 3. 24 a. nr. 123/99878.
- Kallaspoolik, Toomas Mihkli p., v. a. Särevere vallaval. 11. 12. 19 a. nr. 241.
- Alt, Karl Jaani p., v. a. Särevere vallaval. 28. 9. 20 a. nr. 1478.
- Värtmann, Johan Karli p., v. a. Türi alevival. 5. 5. 22 a. nr. 1020.
- Esko, Jüri Hansu p., v. a. Särevere vallaval. 29. 1. 20 a. nr. 1135.
- Pöder, Martin Jaagu p., v. a. Türi alevival. 14. 6. 19 a. nr. 801.
- Kivistik, Eduard, v. a. Puurmani vallaval. 7. 5. 20 a. nr. 1019.
- Traubenberg, Lucie, v. a. Alliku vallaval. 21. 20 a. nr. 167.
- Piilov, Rudolf, v. a. Kapu vallaval. 1921 a. nr. 326.
- Krupp, Jaan, v. a. Türi alevival. 24. 4. 1920 a. nr. 764.
- Pihu, Oskar, v. a. Alliku vallaval. 30. 12. 1924 a. nr. 132.
- Kumberg, Arthur, v. a. Rapla vallaval. 20. 4. 20 a. nr. 2172.
- Martson, Meeta Mardi t., v. a. Nõmküla vallaval. 1. 8. 24 a. nr. 120.
- Annusfer, Nikolai Jaani p., v. a. Pärnu linna pol. ülemalt 24. 4. 20 a. nr. 10529.

- Kurist, Robert Johannese p., v. a. Tallinna pol. 4. jsk. 21. 8. 23 a. nr. 1813/108866.
- Koikson, Liisa Jaani t., v. a. Pärnu linna pol. ülemalt 18. 12. 19 a. nr. 174.
- Perens, Ekaterina Mardi t., v. a. linna pol. komissariilt Pärnus 1. 3. 26 a. nr. 210/286838.
- Peterson, Helmi Madise t., v. a. Pärnu linna pol. ülemalt 15. 1. 19 a. nr. 9502.
- Eisenberg, Julie Ado t., v. a. Rakvere linna pol. ülemalt 5. 2. 20 a. nr. 4779.
- Silder, Friedrich Mihkli p., ajutire isikutun., v. a. Pärnu linna pol. ülemalt 1925 a.
- Kaupmann, Johan Priidiku p., v. a. Pärnu linna pol. ülemalt 25. 11. 19 a. nr. 307.
- Treiel, Ado August Karli p., v. a. Vana-Otepää vallaval. 21. 1. 22 a. nr. 457.
- Jakobson, Heinrich Juliuse p., v. a. Seliste vallaval. 29. 9. 25 a. nr. 106.
- Uulima, Liisa Jüri t., v. a. Pärnu linna pol. ülemalt 3. 12. 19 a. nr. 1720.
- Kappak, Hans Mihkli p., v. a. Koonga vallaval. 12. 9. 21 a. nr. 1220.
- Palm, Natalie Anna t., v. a. Pärnu linna pol. ülemalt 12. 12. 19 a. nr. 4458.
- Johanson, Arseni Jaani p., v. a. Pärnu linna pol. ülemalt 16. 8. 20 a. nr. 11820.
- Adamtõug, Mihkel Miina p., v. a. Märjamaa vallaval. 12. 1. 20 a. nr. 532.
- Nõmm, Karl Mihkli p., v. a. Audru vallaval. 1922 a. nr. 222.
- Kalamees, Liisa Mihkli t., v. a. Häädemeeste vallaval. 1920 a. nr. 395.
- Strandson, Aleksander Mihkli p., v. a. Tahkuranna vallaval. 1925 a. nr. 30.
- Roosipuu, Hugo Iisaku p., v. a. Narva-Jõesuu pol. jsk. 1925 a. nr. 152.
- Bluum, Jevdokia Georgi t., v. a. Narva linna pol. ülemalt 15. 9. 23 a. nr. 366.
- Purnoch, Olga Jakobi t., v. a. Narva linna pol. ülemalt 10. 10. 22 a. nr. 401.
- Janson, Alma Jaani t., v. a. Narva linna pol. ülemalt 20. 12. 19 a. nr. 20058.
- Niit, Bernhard Johani p., v. a. Vaivara vallaval. 29. 12. 25 a. nr. 696.
- Räsu, Olga Mihkli t., v. a. Peetri vallaval. 26. 10. 20 a. nr. 1349.
- Kosonen, Marta Jüri t., v. a. Narva linna pol. ülemalt 10. 8. 22 a. nr. 225.
- Gerke, Minadora Jaani t., v. a. 3. jsk. politseikomissariilt Tall. 28. 4. 26 a. nr. 242.
- Kivistik, Paul Joosepi p., v. a. Narva linna pol. ülemalt 29. 12. 20 a. nr. 27379.
- Nei, Oskar Johani p., v. a. N.-Jõesuu alevival. 18. 1. 24 a. nr. 368.
- Külm, Marie Jüri t., v. a. Lustivere vallaval. 9. 8. 20 a. nr. 596.
- Bresgalov, Grigori Joani p., v. a. Kose vallaval. 19. 4. 21 a. nr. 265.
- Kärbo, Joosep Andrese p., v. a. Narva linna pol. ülemalt 11. 12. 19 a. nr. 15037.
- Taurafeldt, Ida Gustavi t., v. a. Narva linna pol. 2. jsk. 24. 7. 24 a. nr. 11/120140.
- Glasunov, Kusma Mihkli p., v. a. Kose vallaval. 15. 3. 21 a. nr. 221.
- Tsvetkov, Peeter Ivani p., v. a. Skarjatina vallaval. 10. 11. 25 a. nr. 680.
- Saar, Marie Priidu t., v. a. Pärnu linna pol. ülemalt 16. 12. 19 a. nr. 5825.
- Laurits, Marie Mardi t., v. a. Pärnu linna pol. ülemalt 5. 12. 19 a. nr. 1984.
- Preedel, Leontine Sofie Karli t., v. a. Pärnu linna pol. ülemalt 19. 7. 20 a. nr. 11584.
- Leppik, Katariina Mihkli t., v. a. Pärnu linna pol. ülemalt 29. 3. 20 a. nr. 12840.
- Metsaots, Aleksander Jüri p., nr. 11765.
- Metsaots, Anna Madise t. nr. 3646.
- Metsaots, Sinaida Jüri t., nr. 11068.
- Kraag, Arnold Augusti p., v. a. Raudtee politsei 3. jsk. ülemalt 5. 7. 23 a. nr. 13/3080.
- Elfer, Feodor Timofei p., v. a. Mäe vallaval. 21. 11. 24 a.
- Toobre, Stepan Andrei p., v. a. Mäe vallaval. 5. 10. 23 a. nr. 372.
- Vodolasov, Anna Vassili t., v. a. Slobodka vallaval. 20. 2. 20 a. nr. 2331.
- Sulbi, Alma Peetri t., v. a. Tartu linna pol. 1. jsk. 17. 2. 22 a. nr. 11553.
- Reineck, Margarethe Georgi t., v. a. Tartu linna pol. 1. jsk. 12. 12. 19 a. nr. 3990.
- Kaharpea, Hugo Jüri p., v. a. Tartu linna pol. 1. jsk. 17. 10. 21 a. nr. 11140.
- Kanarik, Helmi Jakobi t., v. a. Tartu linna pol. 1. jsk. 5. 1. 20 a. nr. 6335.
- Rosenthal, Rosalie Tanieli t., v. a. Tammistu vallaval. 30. 12. 19 a. nr. 325.
- Borsova, Eliise Peetri t., v. a. Tartu linna pol. 2. jsk. 17. 10. 21 a. nr. 18232.
- Lomp, Rudolf Karli p., v. a. Tartu linna pol. 2. jsk. 1. 4. 22 a. nr. 19109.
- Klaos, Hugo Johani p., v. a. Raudteede pol. komissariilt 12. 12. 19 a. nr. 4286.
- Simson, Peeter Gustavi p., v. a. Raudteede pol. 2. jsk. ülemalt 12. 12. 24 a. nr. 58/2236.

- Hermann, Karl Jaani p., v. a. Rõngu vallaval. 18. 12. 19 a. nr. 3934.
- Rosenthal, Helene Johani t., v. a. Saugaste vallaval. 16. 12. 19 a. nr. 173.
- Metsalind, Ernst Jaani p., v. a. Meeri vallaval. 11. 7. 22 a. nr. 906.
- Kalju, Karl Jaani p., v. a. Tõrva alevival. 17. 10. 23 a. nr. 111.
- Karlson, Johan Mardi p., v. a. Sooru vallaval. 24. 9. 20 a. nr. 321.
- Martinson, Alviine Marie Karli t., v. a. Pühajärve vallaval. 31. 12. 19 a. nr. 350.
- Uibo, Bernhard Jaani p., v. a. Kongota vallaval. 2. 1. 22 a. nr. 1.
- Peterson, Elmar Peebu p., v. a. Pilkuse vallaval. 18. 12. 19 a. nr. 44.
- Koort, Karl Jakobi p., v. a. Hellenurme vallaval. 11. 12. 19 a. nr. 14.
- Ulper (sünd. Mutter), Pauliine Hansu t., v. a. Valguta vallaval. 19. 12. 19 a. nr. 303.
- Rosent, Johannes Eduardi p., v. a. Sõmerpalu vallaval. 8. 6. 21 a. nr. 969.
- Kelp, Hilda Ado t., v. a. Sõmerpalu vallaval. 9. 8. 22 a. nr. 126.
- Kabun, August Jaani p., v. a. Kasaritsa vallaval. 30. 12. 19 a. nr. 394.
- Avan, Aleksei Romani p., v. a. Misso vallaval. 27. 6. 20 a. nr. 554.
- Valge, Paul Jakobi p., v. a. Misso vallaval. 3. 4. 20 a. nr. 492.
- Kolk, Alfred Daaveti p., v. a. Vaabina vallaval. 13. 1. 24. a. nr. 73.
- Hves, Gustav Kristjani p., v. a. Orava vallaval. 25. 5. 23 a. nr. 92.
- Saks, Leena Joosepi t., v. a. Koiola vallaval. 9. 1. 20 a. nr. 153.
- Ossip, Liisa Hendriku t., v. a. Peri vallaval. 31. 12. 19 a. nr. 679.
- Help, Paul Gustavi p., v. a. Orava vallaval. 28. 11. 22 a. nr. 8.
- Häidberg, Daniel Kusta p., v. a. Moisekatsi vallaval. 8. 6. 20 a. nr. 538.
- Eiche, Eduard Jaani p., v. a. Peri vallaval. 15. 10. 21 a. nr. 1057.
- Aria, Anna Ado t., v. a. Tartu linna pol. 2. jsk. nr. 11092.
- Eiche, Pauliine Adami t., v. a. Kavastu vallaval. 14. 12. 19 a. nr. 683.
- Sokk, August Jaani p., v. a. Tall. linna pol. 5. jsk. ülemalt 16. 7. 25 a. nr. 1704.
- Hagel, Peeter Peebu p., v. a. Tartu linna pol. 2. jsk. 20. 12. 19 a. nr. 6963.
- Arget, Jaan Ennu p., v. a. Kihnu vallaval. 26. 9. 20 a. nr. 253.
- Tuusis, August Mihkli p., v. a. Kärgula vallaval. 27. 12. 22 a. nr. 2.
- Adel, Peeter Jaani p., v. a. Kärgula vallaval. 11. 2. 20 a. nr. 208.
- Daniel, Rudolf Otto p., v. a. Kärgula vallaval. 16. 12. 20 a. nr. 397.
- Ivanova, Anastasia Aleksei t., v. a. Petseri vallaval. 1924 a. nr. 581.
- Hioob, Helene Johani t., v. a. Valga maak. pol. ülemalt 1920 a. nr. 8624.
- Neeving, Reinhold Tooma p., v. a. Valga maak. pol. ül. 1920 a. nr. 8212.
- Urgs (Urkis), Jaan Andrei p., v. a. Valga maak. pol. ülemalt 1920 a. nr. 6405.
- Adler, Paul Reinu p., ajut. isikutunnistus, v. a. Valga maak. pol. ülemalt 1923 a. nr. 584.
- Absalon, Miina Andrese t., v. a. Karula vallaval. 1919 a. nr. 428.
- Sermat, Samuel Samueli p., v. a. raudtee 2. jsk. pol. ülemalt 1. 8. 25 a. nr. 174/243432.
- Kütt, Jaan Mardi p., v. a. Sõmeru vallaval. 1920 a. nr. 1854.
- Pettai, Julius Peetri p., v. a. Valgjärve vallaval. 20. 1. 24 a. nr. 79.
- Rist, Jaan Tõnise p., v. a. Lehtse vallav.
- Tamlak, Theodor Jaani p., v. a. Tapa alevival. 6. 2. 26 a. nr. 12.
- Bürger, Vladimir Jaani p., v. a. Tapa alevival. 1925 a.
- Vester, Karl Mardi p., v. a. Nõmkiula vallaval. 19. 12. 22 a. nr. 10.
- Lessel, Ants Jüri p., v. a. Porkuni vallaval. 1925 a.
- Almosen, Elfriede Kustase t., v. a. Kapu vallaval.
- Vahküll, Johannes Pääru p., v. a. Liigvalla vallaval.
- Trei, Johannes Karli p., v. a. Kalvi vallav.
- Pent, Mart Madise p., v. a. Ambla vallaval. 31. 1. 19 a. nr. 768.
- Kippasto, Elisabeth Jaani t., v. a. Tartu linna pol. 2. jsk. 12. 12. 19 a. nr. 5163.
- Lorenzson, Gerhard Maksu p., v. a. Tartu linna pol. 1. jsk. 19. 9. 22 a. nr. 11987.
- Näkk, Vilma Aliide Peetri t., v. a. Tartu linna pol. 2. jsk. 23. 12. 19 a. nr. 7534.
- Hermann, Voldemar Mihkli p., v. a. Tartu linna pol. 2. jsk. 2. 6. 20 a. nr. 14329.
- Riimer, Johannes Jüri p., v. a. Tartu linna pol. 2. jsk. 3. 4. 19 a. nr. 12762.
- Ehrlich, Hilda Johani t., v. a. Tartu l. pol. 2. jsk. 15. 10. 1919 a. nr. 15631.
- Pääsuke, Elmar Jaagu p., v. a. Tartu linna pol. 2. jsk. 7. 4. 24 a. nr. 2622.

- Mägi, Leena Jaani t., v. a. Tartu linna pol. 2. jsk. 6. 12. 19 a. nr. 3535.
- Asser, Ida Hansu t., v. a. Kärstna vallaval. 12. 5. 21 a. nr. 444.
- Sild, Emilie Johani t., v. a. Tartu linna pol. 2. jsk. 20. 11. 20 a. nr. 16076.
- Priimägi, Ida Jüri t., v. a. Petseri maak. pol. 1. jsk. ülemalt 3. 9. 23 a. nr. 222.
- Voltri, Alviine Hendriku t., v. a. Haaslava vallaval. 6. 1. 20 a. nr. 301.
- Madi, Aliide Jüri t., v. a. Tartu linna pol. 2. jsk. 24. 12. 21 a. nr. 18638.
- Siferson, Hans Hansu p., v. a. Tartu linna pol. 2. jsk. 5. 12. 19 a. nr. 2997.
- Kurg, Linda Daaveti t., v. a. Tartu linna pol. 3. jsk. 10. 1. 21 a. nr. 12563.
- Pass, Aleksander Juhani p., v. a. Tähtvere vallaval. 2. 3. 26 a. nr. 20.
- Griškina, Marfa Ivani t., v. a. Tartu linna pol. 3. jsk. 27. 5. 24 a. nr. 404.
- Looberg, Karl Jaani p., v. a. Haaslava vallaval. 23. 12. 19 a. nr. 172.
- Tiido, Maie Juhani t., v. a. Tartu linna pol. 3. jsk. 3. 2. 22 a. nr. 13894.
- Tiido, Emilie Heinrichi t., v. a. Tartu linna pol. 3. jsk. 3. 2. 22 a. nr. 13893.
- Ronk, Amanda Peetri t., v. a. Vorbuse vallaval. 13. 6. 21 a. nr. 198.
- Markus, Gustav Juuli p., v. a. Tartu linna pol. 3. jsk. 30. 3. 20 a. nr. 10223.
- Nurk, Marie Ado t., v. a. Tartu linna pol. 2. jsk. 2. 1. 20 a. nr. 9267.
- Hoole, Johannes Kadri p., v. a. Kioma vallaval. 27. 1. 20 a. nr. 231.
- Palsa, Herbert Friedrichi p., v. a. Tartu linna pol. 3. jsk. 23. 8. 21 a. nr. 13377.
- Meks (Mõks), Ella Jaani t., v. a. Tartu linna pol. 3. jsk. 1. 12. 19 a. nr. 1534.
- Reino, Aleksander Jaani p., v. a. Tartu linna pol. 3. jsk. 8. 12. 19 a. nr. 2751.
- Lassmann, Johan Jaani p., v. a. Lajuse vallaval. 22. 7. 21 a. nr. 122.
- Jakobi, Jaan Juhani p., v. a. Kavastu vallaval. 17. 12. 19 a. nr. 535.
- Poom, Karl Heinrich Jaani p., v. a. Tartu linna pol. 3. jsk. 10. 12. 19 a. nr. 3320.
- Kurviits, Karl Hansu p., v. a. Helme vallaval. 27. 10. 22 a. nr. 921.
- Kurviits, Hans Laose p., v. a. Helme vallaval. 5. 12. 19 a. nr. 35.
- Lilienthal, Johan Jüri p., v. a. Helme vallaval. 5. 12. 19 a. nr. 30.
- Arak, Adolf Simmo p., v. a. Tall. linna pol. 5. jsk. ülemalt 2. 12. 19 a. nr. 996.
- Eichenbaum, Jaan Kasper p., v. a. Leebiku vallaval. 13. 12. 19 a. nr. 20.
- Jürisson, Eduard August Jaani p., v. a. Jõgeveste vallaval. 16. 2. 24 a. nr. 83.
- Saar, Gavril Jakobi p., v. a. Meremäe vallaval. 13. 5. 24 a. nr. 375.
- Baltin, Emilie Ivani t., v. a. Panikoviishi vallaval. nr. 4166.
- Berg (Rõõmus), Aliide Vidriku t., v. a. Panikovitshi vallaval. 21. 12. 20 a. nr. 5698.
- Koltschenko, Tihon Miina p., v. a. Irboska vallaval. 2. 3. 23 a. nr. 101.
- Nikolajeva (Rihm), Darja Nikolai t., v. a. Irboska vallaval. 10. 3. 21 a. nr. 8975.
- Tischler, Juuli Juhani t., v. a. Haapsalu linna pol. ülemalt 20. 11. 19 a. nr. 205. (4844)
- Blauberg, Marie Mihkli t., v. a. Haapsalu linna pol. ülemalt 3. 12. 19 a. nr. 1087. (4343)
- Hiie, Marta Karli t., v. a. Asuküla vallaval. 3. 12. 20 a. nr. 379. (4842)
- Schultz, Jakob Juhani p., v. a. Haapsalu linna pol. ülemalt 8. 12. 19 a. nr. 1340. (4845)
- Laiapea, Helene Mihkli t., v. a. Rapla vallaval. 13. 8. 25 a. nr. 1032. (21828)
- Tarutin, Joosep Hansu p., v. a. Kohila vallaval. 8. 1. 20 a. nr. 1084. (21829)
- Hansen, Aleksander Mai p., v. a. Kohila vallaval. nr. 1696. (21830)
- Kleemann, Mart Hansu p., v. a. Keltna vallaval. 20. 6. 22 a. nr. 59. (21831)
- Suits, Julius Priidiku p., v. a. Juuru vallaval. 24. 11. 25 a. nr. 204. (21834)
- Suits, Elfriede Priidiku p., v. a. Juuru vallaval. 18. 12. 19 a. nr. 375. (21835)
- Riismann, Aleksander Jaani p., v. a. Kaiu vallaval. 9. 12. 24 a. nr. 41. (21836)
- Starkopf, Anton Mardi p., v. a. Kaiu vallaval. 19. 4. 24 a. nr. 21. (21837)
- Talts, Karl Karli p., v. a. Tall. linna pol. 4. jsk. 2. 6. 20 a. nr. 14782. (21838)
- Leemann, Jaan Jüri p., v. a. Raiküla vallaval. 3. 2. 20 a. nr. 76. (21840)
- Kleemann, Hans Jüri p., v. a. Kaiu vallaval. 22. 12. 19 a. nr. 481. (21841)
- Starkopf, Amalie Reinu t., v. a. Kohila vallaval. 1. 3. 20 a. nr. 1536. (21843)
- Markus, Joosep, nr. 823. (25046)
- Sokolov, Sergei, nr. 918. (25046)
- Scharin, Ivan, nr. 566. (25046)
- Plink, Hilda, nr. 1584. (25046)
- Kask, Johannes. (25046)
- Naidenkov, Vassili. (25046)
- Raud, August Rudolf, nr. 117. (25046)

- Kukk, Rudolf. (25046)
 Truu, Ella. (25046)
 Rosin, Arnold. (25046)
 Notmann, Juhan Juhani p., v. a. Vormsi vallaval. 13. 1. 22 a. nr. 547. (33998)
 Puskov, Johannes Gustavi p., v. a. Passlepa vallaval. 19. 12. 21 a. nr. 643. (34000)
 Trikk, Liisa Siimu t., v. a. Kloostri vallaval. 10. 12. 19 a. nr. 14. (35275)
 Vinkelstein, Maria, v. a. Martna vallaval. 16. 11. 19 a. nr. 884. (37247)
 Preimann, Johannes Jakobi p., v. a. Tall. l. pol. 3. jsk. 4. 8. 23 a. nr. 1264. (37248)
 Junkin (sünd. Annus), Valentine Leontii t., nr. 274. (37986)
 Ingel, Elmar Jakobi p., nr. 427. (37985)
 Laas, Elmar Madise p., nr. 13. (37991)
 Kirna, Aliide Jüri t., nr. 881. (37987)
 Asper, Kai Jaani t., nr. 9171. (37988)
 Utsal, August Jaani p., nr. 1188. (37989)
 Karm, Mihkel Johani p., nr. 485. (37995)
 Kuusik, Emilie Mihkli t., nr. 1528. (37996)
 Laar, Valter Jüri p., nr. 209. (37994)
 Leevold, Ado Liisa p., v. a. Sootaga vallaval. (37993)
 Roose, Alfred Jaani p., v. a. Sootaga vallaval. (37992)
 Lomp, Eduard Märdi p., nr. 344. (37999)
 Puusepp, August Jüri p., nr. 765. (38000)
 Säärirts, Amanda Aleksandri t., nr. 233. (37998)
 Tooming, Hilda Mardi t., nr. 118. (40301)
 Kahro, Paul Johani p., nr. 934. (40303)
 Ratnik, Herbert Karli p., nr. 509. (40302)
 Nukk, Liisa Peetri t., nr. 7915. (40304)
 Matto, Leida Juhani t., nr. 183. (40305)
 Matto, Anna Johani t., nr. 182. (40306)
 Sarv, Marie Hendriku t., nr. 7446. (40308)
 Pere, Jaan Tõnu p., nr. 401. (40312)
 Ilves, Bernhard Gustavi p., nr. 298. (40313)
 Martinson (sünd. Vilt), Agathe Jaani t., nr. 221. (40311)
 Martinson, Ludmilla Johani t., nr. 220. (40310)
 Reinbusch, Jüri Jakobi p., nr. 4137. (40314)
 Berthol, Erna Karli t., nr. 55. (40315)
 Laal, Elviine, v. a. Lähtru vallaval. 15. 1. 20 a. nr. 206. (37250)
 Lüll, Paul Aleksandri p., v. a. Tall. linna pol. 5. jsk. ülemalt 11. 5. 21 a. nr. 13863. (38386)
 Peterson, Gustav Mihkli p., v. a. Keina vallaval. 28. 4. 20 a. nr. 701. (38385)
 Svilberg, Toomas Jaani p., v. a. Vihterpalu vallaval. 17. 12. 19 a. nr. 143. (38426)
 Lilleberg, August Jaani p., v. a. Saue vallaval. 3. 1. 22 a. nr. 1586. (38427)
 Ammert, Liisa Jüri t., v. a. Kloostri vallaval. 21. 4. 20 a. nr. 1185. (38428)
 Rondik, Marta Hansu t., v. a. Keila vallaval. 8. 1. 24 a. nr. 349. (38429)
 Vormansik, Mary Antsu t., v. a. Tall. linna pol. 5. jsk. ülemalt 12. 9. 22 a. nr. 368. (38430)
 Rutt, Bernhard Mardi p., v. a. Tall. linna pol. ülemalt 17. 2. 20 a. nr. 8396. (38431)
 Elblaos, Meeta Aleksandra Gustavi t., v. a. Viljandi maak. pol. linna jsk. ülemalt 4. 10. 22 a. nr. 8634. (39540)
 Tepper, Hilda Johanna Johani t., v. a. Viljandi maak. pol. linna jsk. ülemalt 8. 2. 23 a. nr. 252/021392. (39541)
 Fürst, Isak Markuse p., v. a. Viljandi linna pol. komissarilt 21. 4. 26. a. nr. 2671. (39542)
 Sibirjak, Ivan Grigori p., v. a. Kulje vallaval. 3. 10. 23 a. nr. 1286/105215. (39543)
 Feldmann, Ado Ado p., v. a. Olustvere vallaval. (38774)
 Osi, Herman Johani p., v. a. Tarvastu vallaval. 3. 4. 25 a. nr. 451/203202. (38774)
 Aua, Alma Hansu t., v. a. Olustvere vallaval. (38774)
 Unt, Johan Peetri p., v. a. Vana-Suislepa vallaval. 10. 1. 21 a. nr. 9. (38775)
 Kurt, Marie Jaani t., v. a. Vana-Tänasilma vallaval. (38775)
 Klampe, Evald Gustavi p., v. a. Suure-Kõpu vallaval. 16. 8. 22 a. nr. 3. (38776)
 Teng, August Kusta p., v. a. Aidu vallaval. 1920 a. nr. 301. (38776)
 Ritson, Johan Andrese p., v. a. Holstre vallaval. 1925 a. (38776)
 Reilson, Marie Karli t., v. a. Kärstna vallaval. 1919 a. (38776)
 Peterson, Mats Jüri p., v. a. Vana-Suislepa vallaval. 16. 12. 19 a. nr. 68. (38776)